

دوشنبه • ۲۸ دی ۱۳۹۴ • سال سیزدهم • شماره ۲۴۹۸ • ۹

شرق روزنامه هنر

اندیشه که نباشد ادبیات هم نیست؛ گفت‌وگو با منیرالدین بیروتی	صفحه ۱۰
نگاهی به رمان «آن‌ها که ما نیستیم» محمد حسینی	صفحه ۱۱
آخرین وسوسه اوپاما	صفحه ۱۲

درچه
نگاهی به آثار ثمیلا امیرابراهیمی
نگران شهر و شهروندانِ امروز
سعید سادات‌نیا

ثمیلا امیرابراهیمی، متولد ۱۳۲۹ در تهران و از خانواده‌ای اصیل و بافرهنگ است. او از نوجوانی با عشقی که به نقاشی داشت، مدتی نزد استاد فقید، بهجت صدر، طراحی و نقاشی آموخت. قبل از انقلاب، از دانشکده حقوق دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد و هم‌زمان با آن، در فضای روشنفکری آن دوران، فشارها و تیرگی‌های ذاتی خود را با بیانی نوگرا و متأثر از تحولات جهان و کار و زحمت، جویای تغییر، بهزیستی و خواهان تحول و تغییر را مد زمانه، نقاشی کرد.

ازآن‌پس نیز، با شور و شوقی بیگیرانه، اندیشه‌ها و تکنیک‌های نو را دنبال کرد و برای شناخت و آموزش عمیق‌تر، دوره‌هایی را در خارج از کشور گذراند. با شروع انقلاب، جوششی دیگر در کارهایش پیدا شد. به میان مردم رفت و کارهایش رنگ‌وبوی زندگی مردم کار و زحمت، جویای تغییر، بهزیستی و خواهان تحول و تغییر را به خود گرفت.

نقاشی‌های دوران انقلاب او که تا سال‌های اولیه بعد از پیروزی انقلاب ادامه داشت، متأثر از ذات جامعه، پر از شادی و شور، رنگ‌های روشن و ایده‌های آن دوران است. با تحولات بعدی، شروع جنگ و فروستگی‌های مرتب بـر آن، به‌زودی چهره درهم کشید و همراه مردم، کارهایش پر از آلام زمانه شد و بیانی واقع‌گرا و متأثر از همه اندیشه‌های مـرتقی زمانه به خود گرفت. نقاشی‌های او از مناظر بازمانده از جنگ، بناها و کشتی‌های درهم‌شکسته در جنوب ایران، با رنگ‌ها و فضاهای غم‌بار و نیز صورتک‌های حجمی اش، از تأثیرگذارترین و شجاعانه‌ترین کارهای این دوران اوست.

امیرابراهیمی با خصلت بیگیر و پرکار خود، به موازات نقاشی به آموزش طراحی، ترجمه و تالیف ادامه داده است. هر یکی دو سال، نمایشگاهی با اندیشه‌هایی نو و تکنیک‌های جست‌وجوگرانه، از نقاشی، طراحی، چاپ دستی، مجسمه و با وسایل مختلفی چون رنگ‌روغن، پاستل، آبرنگ و استفاده از تکنیک‌های ترکیبی، عکاسی، شاخ‌وبرگ درختان و گل‌ها و هرچه به بینش کمک می‌کرد، ارائه کرده است.
ساخته‌ها، هم عکس‌ها و دست‌نوشته‌های بازمانده از نسل‌های پیش و گاه یاد شاعری یا دوستی ازدست‌رفته، بهانه یک مجموعه کار او شده و حاصل این‌همه، در چند جلد کتاب ازجمله شب‌ها و سایه‌ها، چهره‌ها و نقاب‌ها و سه کتاب، جمع‌آوری و منتشر شده است.

هنر او رو به تعالی جامعه، پر از جست‌وجو و اندیشه‌های عمیق انسانی و به دور از کاسب‌کاری و ابتذال و مد روز بوده و در این راه، بارها با آثار هنری و نوشته‌هایش مـرز خود را با هنری که در خدمت ابتذال و مال‌بازی و دروغ قرار می‌گیرد، روشن کرده است. او نقاشی است که دفتر طراحی کوچکش به‌منابـه یادداشت‌هایی از زندگی جاری، همراه با وفای سفر و حضرش است و این طراحی‌ها، زمینه کارهای بعدی‌اش می‌شوند. از معود نقاشان این سرزمین است که نزدیک نیم‌قرن، با راه و روشی بیگیر و عاشقانه، به انسانی‌ترین شکل، جهان و تحولات پیرامونش را به روایت خود ثبت کرده و خط و ربط و سبک خود را تکامل بخشیده است.

امیرابراهیمی در آخرین نمایشگاهی که در گالری ویستا برگزار کرد، نگاه خود به شهر را با آثاری از چند دوره مختلف با تکنیک حرفه‌ای پاستل به‌نمایش گذاشت. در این مجموعه نگاه عمیقا انسانی و دلواپس او، نگران شهر و شهروندان امروز ماست که به‌ناچار در گودهایی که کاسب‌کاران از دل شهر و پیرامون آن برکنده‌اند، زندگی می‌کنند و از آلودگی‌ها و ساخت‌وسازهای شهری که زندگی آنان را درهم پیچیده و فتح کرده است، رنج می‌برند. منظره‌های شهری او، رود دره‌هایی فتح‌شده با آسمان‌خراش‌ها و بزرگراه‌ها، فضاهای عمومی، باغ‌ها و پارک‌های قدیمی شهر را نشان می‌دهد که در مقابل کوچه‌پس‌کوچه‌های آرام و بافت‌های جان به‌دربرده از بسازنفروشی‌های امروزی شهر، به گورستان‌های خلوتی در شب‌های شهر بدل شده‌اند و فقط بسازی نوزهای شبانگهی و حضور هماره مردم، تداوم زندگی را یادآوری می‌کند. وصف به‌هم‌پیوسته نور ماشین‌ها که جلوه‌فروشانه و کاذب، جشن‌گر زندگی پایدار شهری را درهم می‌پیچند، تناقض مسجدگونه‌های نوساخته با برج‌های سربلک‌کشیده شهری و درخشش شب‌های پرزرق‌وبرق، مردمانی گرفتار در زنجیره بی‌پایان بزرگراه‌های پیچیده به دور گلوی شهری با ظاهری رنگارک و فریبنده و در میانه این شلوغی، که‌گاه حیاطی، فضایی عمومی، خلوتی در پارک، باغ یا امامزاده‌ای در خلوت شب، سراسر نمایش کتمان زندگی محصور و گرفتار امروز ما در این شهر است.

کارها با وجود ظرایف استادانه، شجاعت و راحتی بیان همیشگی او را دارد. از تکت‌گ گل‌ها و برگ‌های درختان تا منظره به‌هم ریخته و کنترل‌ناپذیر و گسترش‌یافته شهر، همچون دیوی رها شده از دل جام تاریخ! کارها بیانگر ناکجاآبادی شتابان و رشدیافته، به نبود اندیشه و خرد و منافع جمعی اشاره می‌کنند. انتخاب مناسب هنرمند از گفته شکسپیر در ورودی نمایشگاه که «شهر چیست جز مردم!» قصد او را روشن می‌کند و اینکه: «پیوستگی زندگی شهر و مردم همچون پیوستگی تن و روح است!» و این هشدار که «تامل در تغییرات شتابنده این دو، تصویری نگران‌کننده از آینده می‌سازد که چاره‌جویی را اجتناب‌ناپذیر می‌کند»، هشدار و پنجره‌ای است گشوده به هم‌حرفه‌ها ی.

شرق روزنامه

هنر

اندیشه که نباشد ادبیات هم نیست؛ گفت‌وگو با منیرالدین بیروتی	صفحه ۱۰
نگاهی به رمان «آن‌ها که ما نیستیم» محمد حسینی	صفحه ۱۱
آخرین وسوسه اوپاما	صفحه ۱۲

جعبه جادو
ما شرقی‌های محبوب
مریم منظمی اسلامی

در این روزهای سرگشتگی فرهنگی که من و هم‌سللام سر به هر سو می‌گردانیم، پـر می‌بینیمش از الگوهای رنگارنگ و عجیب غربی، آن هم عجایی که کم‌کم شگفتی خود را براینمان ازدست می‌دهند و به امور معمول و طبیعی روزمره تبدیل می‌شوند و ما هم که گویی بر خود فرض دانسته‌ایم تا زحمت دولتمردانمان را در عرصه بین‌المللی، با تقرب هرچه بیشتر سر و وضعمان و حال و روز فکری و فرهنگی‌مان به زندگی غربی ارج نهیم، سیما با همه آنچه درباره‌اش می‌دانیم، سریال متفاوتی از شبکه

نمایش درحال پخش دارد. این سریال صرف‌نظر از بحث فنی، داستان عاشقانه لطیفی را در قالبی محبوب روایت می‌کند. کم‌دی کـره‌ای عاشقانه‌ای که قدمتش دورتر از آغاز سریال‌های چندهزار قسمتی شبکه‌های آن‌چنانی ماهواره‌ها نیست. داستان آشپزخانه رستورانی ایتالیایی در کره که سـرآشپـز مرد تندخو و سخت‌گیر و البته اروپادیده‌اش، چنان در ابراز احساسات به زبردست به‌ظاهر کـودان اما سمج و باکنیزه‌اش، با حجب‌وحیا رفتار می‌کند که قند در دل شرقی‌مان آب می‌شود. این رفتار فراموش‌شده، تلنگری ظریف به اعماق ذهن پروپیامتان می‌زند و ما را به یاد حال‌وهای شورانگیز غزل‌هایی می‌اندازد که در نوجوانی خوانده‌ایم و خیال‌های طرب‌انگیزی که غوطه‌خوردن در حال‌وهوایشان ما را سر شوق می‌آورد. جایی خوانده بودم از میان موسیقی‌های گوناگون، آن «گونه» و «تصنیفی» ماندگار خواهد شد که با جان کمال‌گرای آدمی ارتباط برقرار کند. حالا به گمان حسن فتحی است و سریال موفقیتی نیز است. با این نگاه می‌توانیم آثار مهران مدیری را هم مرور کنیم و اگر فکر کنیم میزبانی تلویزیون در کیفیت آثار او دخیل بوده است، مهران مدیری در شبکه نمایش خانگی هم آن‌طور که انتظار می‌رفت حاضر نشد که اتفاقا از نظر من آثارش در شبکه نمایش خانگی ضعیف‌تر بود. با توجه به تمام مطالبی که گفته شد قطعه‌امیزبانی تلویزیون در کیفیت اثر مؤثر است. اگر قرار باشد این میزبانی بیش از اندازه باشد و با شخصی یا شغل خاصی شوخی نشود، امکان ساخت سریال طنز نیست. به نظر می‌رسد زمان آن رسیده که مدیران تلویزیون هم مقاومت کنند و پای برنامه‌ها و سفارش‌های کم برای ساخت به کارهایشان بایستند. اتفاقا از نظر من

میزبانی‌ها در دوران مدیریت جدید رسانه ملی شدیدتر شده است شاید هم سلیقه مدیران جدید این‌گونه است و دلیل اصلی این اتفاق را نمی‌دانم که چرا تلویزیون تا این حد محتاط عمل می‌کند؟ شاید مهران مدیری نیاز به گروه نویسندگان جدیدی دارد، مقصود این مشخص کردن‌هی که درحال حاضر با او همکاری می‌کنند قدرت نگارش متن‌های قوی را ندارند، اما شاید به‌واسطه تغییر این تیم بتواند تغییرات خوبی در کیفیت آثارش لحاظ کند. به نظرم وقت آن رسیده که مهران مدیری به خودش سخت بگیرد و اگر قرار است برای مخاطبانش اثری بسازد، اثری در حد و اندازه‌های خودش بسازد.

مدیری در پشت صحنه «در حاشیه»، عکس: سینا نورمحمد

اتفاق می‌افتد که نیاز به صبر بیشتر و دنبال‌کردن سریال دارد. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده سریال «در حاشیه» در سه فصل ۳۰ قسمتی تدارک دیده شده بود و بسیاری کتجکاو بودند بدانند بعد از همه این انتقاده‌ا، رویکرد مدیری و گروهش در فصل دوم سریال چه خواهد بود؟ رویکرد کلی در ساخت فصل دوم سریال «در حاشیه» این بود که پزشکان متخلف فصل قبل به سـزای عملشان برسند و در فصل دوم راهی اردوگاهی شوند. مدیری و گروهش در سکوت خبری، تصویربرداری فصل دوم مجموعه را به پایان رساندند. مدتی است که فصل دوم این مجموعه از شبکه سوم سیما آغاز شده است، سریالی که به‌زعم بسیاری جذابیت آن با فصل اول قابل‌مقایسه نیست و به‌نوعی انتظارات را برآورده نکرده است. میزبانی از عمده‌ترین دلایلی است که برای این تغییر رویکرد بیان می‌شود و اینکه واکنش‌های فصل نخست این مجموعه، بر کیفیت فصل دوم تأثیرگذار بوده است. با اینکه تنها با دیدن قسمت‌های ابتدایی این مجموعه نمی‌توان درباره کیفیت آن نظر قطعی داد اما به‌مرور باید دید آیا مهران مدیری و گروهش می‌توانند فصل دوم سریال «در حاشیه» را به سریال پرمخاطب تلویزیون تبدیل کنند؟

نظم در عین بی‌نظمی

دکتر مجید حسینی‌زاد ـ کارشناس رسانه

در آینده به‌چه‌صورت خواهد بود؟ از این حرف می‌خواهم به اینجا برسم که نمونه بارز تصمیم‌گیری در این مرکز ساخت سریال‌هایی از جنس «در حاشیه۲» است. سریالی که در فصل پیشین خود بسیار موفق عمل کرد و همان‌طور که از سابقه سازنده و تیم بازیگرانش سراغ داریم چیزی جز این نیز پیش‌بینی نمی‌شد؛ اما مدتی است که فصل دوم این سریال از شبکه سوم سیما درحال پخش است که به نظر بسیاری از مخاطبانش فاصله زیادی از فصل پیشینش دارد و آن‌چنان که باید، در جذب مخاطب درست عمل نکرده است. به‌نظر می‌رسد فصل دوم سریال «در حاشیه» نیز به گرفتاری‌ای که سایر سریال‌ها با آن دست‌به‌گریبان هستند، دچار شده است و سازندگان آن با دست بسته به سراغ ساخت فصل دوم این سریال رفته‌اند. حمله به فصل اول این مجموعه و بازخوردهایی که بعد از سری نخست آن اتفاق افتاد، باعث شد تا حد زیادی سازندگان این سریال در فصل دوم با احتیاط بیشتری پیش بروند و درحال‌حاضر می‌بینیم سریال در مکاتی روایت می‌شود که مشخص نیست کجاست و قرار است از چه حرف بزند؟ آن‌طور که از ظاهر امر پیداست در این فصل تا حد زیادی سعی شده است به کسی انتقادی نشود. حتی مخاطب دیگر کمتر اثری از مهران مدیری در این سریال می‌بیند. در فصل اول این مجموعه حضور مهران مدیری در این مجموعه نیز یکی از اتفاقاتی بود که باعث می‌شد مخاطب با میل بیشتری سریال را دنبال کند؛ ولی درحال‌حاضر تنها صدای مهران مدیری در حضور میزبانی پشت صحنه سریال تنها اثری است که از او دیده می‌شود. با اینکه حضور مهران مدیری و گروه سازنده این سریال در تلویزیون اتفاق خوبی است؛ اما آثار مهران مدیری را باید با خودش مقایسه کرد و در این مقایسه متوجه می‌شویم که متأسفانه کیفیت اثر او مثل سابق نیست و تحلیل این اثر نیاز به دیده‌شدن باقی قسمت‌های آن دارد؛ اما آن چیزی که درحال‌حاضر از سریال استنباط می‌شود کیفیت نامطلوب بازی‌ها و فیلم‌نامه‌ای است که داستان را پیش می‌برد و به نظر بسیاری از کسانی که آثار مهران مدیری را پیگیری می‌کردند،

چرا «مدیری» در فصل دوم «در حاشیه» انتظارات را برآورده نکرد؟

تلخ همچون طنز

مهران مدیری ازجمله کارگردان‌هایی است که در طول غیبت طولانی‌مدتش در تلویزیون، بسیاری نگاه‌ها را متوجه خود کرد و جای خالی اش چشمگیرتر بود. طبعاً حضور مجدد او و ساخت سریال طنز دیگری برای تلویزیون نیز به همان اندازه برای مخاطبانش مسرت‌بخش بود. مهران مدیری با سریال «در حاشیه» به تلویزیون بازگشت، سریالی که نقدی را متوجه جامعه پزشکی کرد و موجی از انتقاده‌ا را از سمت پزشکیانی که نقدهای او را بی‌اساس می‌دانستند، به راه افتاد؛ هرچند در این میان مدیران تلویزیون پای مدیری ایستادند و از عملکرد او دفاع کردند. علی‌اصغر پورمحمدی (معاون سیما) در زمان پخش فصل اول مجموعه «در حاشیه» و اوج گرفتن انتقادهای پزشکان در گفت‌وگو با «شرق»، از ملاحظاتنی برای قسمت‌های آتی سخن گفت و افزود: اصلاحات زیادی در فیلم‌نامه مجموعه «در حاشیه» لحاظ شده است که به شأن جامعه محترم پزشکی خدشه‌ای وارد نشود و حتی توقف سریال در میانه‌های تصویربرداری هم طبق همین الگو بود. این سریال در دو تا سه مرحله تولید و پخش می‌شود چراکه از ابتدا مطمئن نبودیم پخش آن پشت سر هم صورت بگیرد. بنابراین در ادامه این سریال، شاهد اتفاقات متفاوت‌تری خواهیم بود. تغییراتی در قصه

تلویزیون کشورمان درحال‌حاضر شرایط ویژه‌ای را تجربه می‌کند. به‌هرتربیت بعد از تعویض مدیران و روی‌کارآمدن مدیران جدید مثل هر تغییر دیگری، سیاست‌های تلویزیون نیز دستخوش تغییر شد و راهکارهایی برای بهبود شرایط تلویزیون پیشنهاد شد که یکی از این پیشنهادها تلفیق شبکه‌ها و جابه‌جایی مدیران بود. به‌نوعی می‌توان گفت ساختار مدیریتی تلویزیون چنین چیزی را طلب می‌کرد و به‌هرترتیب اتفاق افتاد. از زمان روی‌کارآمدن مدیران جدید تا به امروز اتفاقات زیادی در تلویزیون رخ داده است و معمولاً چند وقت یک‌بار خبری از رسانه ملی به جریانی تبدیل می‌شود، همین اواخر صحبت‌هایی از اختلاف مدیران در رسانه ملی به‌گوش می‌رسید که مشخص نیست تا چه حد می‌تواند واقعیت داشته باشد؟ و می‌توان گفت در چند ماه اخیر تا حد زیادی سرگشتگی در سیستم مدیریت تلویزیون به‌چشم می‌خورد. طبیعتاً در ساختاری که همه چیز از نظم خاصی پیروی می‌کند، باید انتظار داشت که هر چیز در جای مناسب خودش قرار داشته باشد؛ مثلاً برای تولید یک برنامه یا سریال تهیه‌کننده طرحی ارائه می‌دهد، شورای طرح شبکه طرح را تصویب می‌کنند و ... و مثل تمام رسانه‌های دنیا سیستم میزبانی نیز در چارچوب قوانین تلویزیون خط و مشی‌اش را مشخص می‌کند و به سازندگان ارائه می‌دهد؛ اما مدتی است که به‌نظر می‌رسد همه چیز خیلی در جای خودش نیست. معاونت‌ها در هم ادغام شده است و یکی از مهم‌ترین اتفاقاتی که در سیستم مدیریت تلویزیون رخ داد، این بود که واحد نمایش سیما به‌وجود آمد و اختیار سفارش و تولید سریال از دست مدیران شبکه‌های مختلف خارج شد. بسیاری از محصولاتی که درحال‌حاضر از شبکه‌های مختلف سیما روی آنتن می‌رود محصول تصمیم‌گیری واحد نمایش سیماست و طرح‌هایی که از این مرکز اجازه ساخت دریافت کرده‌اند و با فیلم‌نامه‌های آنها موافقت شده است، درست یا به غلط بودن این تصمیم منظور ما نیست یا حتی اشاره به اینکه بعد از استعفای مدیر این مرکز ادامه فعالیت‌های آن

نمی‌توان ارکان یک سریال طنز را حذف کرد

رضا درستکار ـ منتقد

به‌گمانم، اتفاقاتی که در فصل قبل سریال «در حاشیه»، باعث دردسرهایی برای این سریال شد در فصل دوم خودش را نشان داده است. پرداخت مایه‌هاه طنز برای یک سریال که اساساً کارکردش سرگرم‌کردن مخاطب است، اصول و قواعد خودش را دارد و نمی‌توان کاملاً بی‌برنامه با آن روبه‌رو شد. با توجه به پیشینه مهران مدیری و گروهش و آثاری که از او در تلویزیون یا شبکه نمایش خانگی دیدیم و خبر ساخت فصل دوم سریالی که در فصل قبل خود توانسته بود جریان‌ساز شود و سروصدا کند، انتظار ساخت سریالی سرگرم‌کننده و باکیفیت می‌رفت؛ اما فصل دوم سریال «درحاشیه» کاملاً خلاف این انتظار ظاهر شد و به نظر من، تا به اینجا ناموفق بوده است. فصل اول این مجموعه، هنوز در خاطر مردم هست که با خلق فضاهای طنز و تأثیری که در نقد اجتماعی و جامعه پزشکی داشت توانست طیف عظیمی از مخاطبان را با خود همراه کند؛ اما متأسفانه در فصل دوم نه در لحن و بیان و نه در محتوا نتوانسته آن‌طورکه باید، موفق باشد و متأسفانه اگر مهران مدیری به همین شیوه به ساخت سریال طنز ادامه بدهد، جایگاهش میان مردم را ازدست می‌دهد. فصل دوم سریال «در حاشیه» برخلاف سری پیشینش، فاقد فیلم‌نامه جذاب و پرکشش است، خلق فضای زندان که هیچ شباهتی با یک زندان واقعی ندارد و همه‌چیز به‌اصطلاح خیلی شیک است و با تصور مردم از زندان فاصله دارد، یکی از دلایلی است که به‌مرور این فضا جذابیتش را برای مردم ازدست می‌دهد. از طرف دیگر، انتخاب بازیگران در فصل قبل و چنیش

درست آنها و نوع بازی‌هایشان برای مردم جذابیت داشت و آنها را با خود همراه می‌کرد؛ اما به نظر من این نوع بازی‌ها، با همان لحن و تکیه‌کلام‌ها در فضایی که برای فصل دوم در نظر گرفته شده است، مناسب نیست و به‌اصطلاح جواب نمی‌دهد. غیبت مهران مدیری مقابل دوربین هم دیگر موضوعی است که می‌توان در جذاب‌نبودن این سریال در فصل دوم به آن پرداخت. مهران مدیری، شخصیت کاریزماتیکی دارد و تاکنون در هر مجموعه‌ای که حضور داشته، تا حد بسیار زیادی توانسته با مخاطبش ارتباط بگیرد و مردم هم دوست دارند که او را مقابل دوربین ببینند. اینکه در فصل دوم ترجیح داده است مقابل دوربین نباشد هم خودش موضوع بحث‌برانگیزی است که در جذاب‌نبودن سریال تأثیرگذار بوده است. سایر بازیگران این سریال معمولاً در سایر سریال‌ها و برنامه‌های ترکیبی حضور دارند و معمولاً دیده می‌شوند، اما مهران مدیری این‌گونه نیست. حذف جوهر انتقادی از فیلم‌نامه و ساخت فضای زندان جعلی به گمان من، از مهم‌ترین نکاتی است که باعث شد سریال«در حاشیه» در فصل دوم، در ارتباط با مخاطب موفق نباشد. تکرار شخصیت‌ها در فصل دوم این مجموعه انتظار مخاطب را در دیدن یک اثر بهتر بالا می‌برد؛ اما شخصیت‌های سریال در این فصل، به قوت سری پیشین نیستند. درنهایت باید گفت که نمی‌توان ارکان اساسی یک سریال طنز را حذف کرد و انتظار داشت که اثر با همان کیفیت ساخته شود و مردم هم از آن استقبال کنند. سریال «در حاشیه۲» ارکان اساسی یک سریال طنز را ندارد.

مهران مدیری باید به خودش سخت بگیرد

شاهین امین ـ منتقد

طبعاً بسیاری از میزبانی‌ها در شبکه نمایش خانگی برای سریال‌سازی وجود ندارد و با دست بازنری کار کرده است. اما می‌بینیم که سریال «شهرزاد» هم اتفاق غریبی نیست و کاملاً در روند سریال‌سازی همیشگی حسن فتحی است و سریال موفقیتی نیز است. با این نگاه می‌توانیم آثار مهران مدیری را هم مرور کنیم و اگر فکر کنیم میزبانی تلویزیون در کیفیت آثار او دخیل بوده است، مهران مدیری در شبکه نمایش خانگی هم آن‌طور که انتظار می‌رفت حاضر نشد که اتفاقا از نظر من آثارش در شبکه نمایش خانگی ضعیف‌تر بود. با توجه به تمام مطالبی که گفته شد قطعه‌امیزبانی تلویزیون در کیفیت اثر مؤثر است. اگر قرار باشد این میزبانی بیش از اندازه باشد و با شخصی یا شغل خاصی شوخی نشود، امکان ساخت سریال طنز نیست. به نظر می‌رسد زمان آن رسیده که مدیران تلویزیون هم مقاومت کنند و پای برنامه‌ها و سفارش‌های کم برای ساخت به کارهایشان بایستند. اتفاقا از نظر من میزبانی‌ها در دوران مدیریت جدید رسانه ملی شدیدتر شده است شاید هم سلیقه مدیران جدید این‌گونه است و دلیل اصلی این اتفاق را نمی‌دانم که چرا تلویزیون تا این حد محتاط عمل می‌کند؟ شاید مهران مدیری نیاز به گروه نویسندگان جدیدی دارد، مقصود این مشخص کردن‌هی که درحال حاضر با او همکاری می‌کنند قدرت نگارش متن‌های قوی را ندارند، اما شاید به‌واسطه تغییر این تیم بتواند تغییرات خوبی در کیفیت آثارش لحاظ کند. به نظرم وقت آن رسیده که مهران مدیری به خودش سخت بگیرد و اگر قرار است برای مخاطبانش اثری بسازد، اثری در حد و اندازه‌های خودش بسازد.